

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2824/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујићића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог „Јадран line“ д.о.о. за превоз путника и трговину Нови Сад, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 149/2019 од 25.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 149/2019 од 25.02.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 149/2019 од 25.02.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж1 149/2019 од 25.02.2020. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима парничног поступка садржано у пресуди због пропуштања Основног суда у Новом Саду П1 1093/2019 од 18.09.2019. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 14.850,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажним решењем, применом чл. 153. и 154. ЗПП, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 14.850,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, применом важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксене тарифе из Закона о судским таксама.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, због чега је, применом члана 404. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић